

Dr. NAGY SÁNDOR

A magyar nép kialakulásának története (19.rész)

XXI. MIT ÍRT

A BÍBORBANSZÜLETETT CSÁSZÁR A HONFOGLALÓ MAGYAROKRÓL?

Említett könyvének egész 38-ik fejezetében teljesen a turkok történetével foglalkozik. E fejezet címe: „A turkok népéről és az honnan vezeti le eredetét.” Tehát először is meghatározza, hogy a honfoglaló magyarság turk, vagyis török volt. Azután azt írja, hogy a turkok a kazárok szomszédságában laktak azon a helyen, amelyet első vajdájukról Lebediának (Levédiának) neveztek. Hét népből, vagy néptörzsből állottak. Uralkodó fejedelmük sem saját, sem idegen sohasem volt. De voltak hadi vezetőik, vagyis vajdáik, ezek között az első **Lebed** volt, akihez a kazár kagán egy igen előkelő kazár nőt adott feleségül. Tehát ugye nem holmi mocsárból szalasztott szegénylegényekből és rablókból állott az ősök népe? A már említett besenyőtámadás után a kagán nemsokára magához hívatta Lebedit, aki megérkezve megkérdezte a kagántól, hogy mely okból hívatta. „Erre a kagán azt felelte, hogy őt, mint a turkok vezetői közt az elsőt, azon kívül tapasztalt és okos férfiút, azért hívatta, hogy népének uralkodójává tegye azzal a feltétellel, hogy neki aláveti magát.” Lebedi megköszönve a jóindulatot, elhárította magát a felkínált uralkodói méltóságot, mert erre ő nem alkalmas, hanem maga helyett egy másik vajdát, **Álmost**, vagy ennek fiát, **Árpádot** ajánlotta, mint rátermettebbeket.

Tetszett a kagánnak ez a beszéd, azért azonnal követeket küldött a turkok vezető emberéhez, hogy ezekkel e fontos ügyet megtárgyalják. A helyszíni megbeszélések eredményeképpen a döntés Árpád megválasztása mellett történt, mert „... ő okosságra, bölcseségre és vitézségre nézve kiváló, és ilyen uralkodói tisztség betöltésére alkalmas”. „Árpádot tehát kazár szokás szerint pajzsra emelték és fejedelmüké tették. És Árpád előtt a turkoknak más fejedelmük nem volt, akinek utódai közül választják manapság is a fejedelmeket.” Ez utóbbi bekezdést azért vettem ide, mert pár évvel ezelőtt a magyar újságok mind az öt világrészben tele voltak azzal a hírrel, hogy **Álmos** fejedelem csontvázát megtalálták Zemplén község mellett, egy fakoporsóban. Mivel a csontváz feje nem a helyén volt, hanem a válla mellett, azt állapították meg, hogy a törzsfők **Árpád** tudtával megölték, lefejezték, mert erősen központosított rendszert akart a törzsek szabadságának megnyirbálásával bevezetni. Megírtam azután, amit **Konstantin** császár, a kortárs, a könyvében megállapít, hogy Álmos sohasem volt a magyarok

fejedelme, mert az első fejedelem a fia, **Árpád** volt. Nem kellett tehát azért Álmost megölni, hogy Árpád lépjen örökébe, amikor Konstantin császár hitelt érdemlő állítása szerint Árpád volt az első fejedelem a hódító magyarságnak.

Azután megkérdeztem azt is, hogy a csontváz megvizsgálói találtak-e egy kettévágott nyakcsigolyát, mert ez bizonyítaná kétségtelenül a lefejezést. De nem kaptam választ. Végül sok egyéb becses közlés mellett Árpád családjának az összes tagjait, az unokáig bezárólag, név szerint említi a császár. A többek között Árpád unokájáról, **Tevel** fia **Termacsról** azt írja, hogy az most tért vissza **Bulcsú** karchával, Turkia harmadik fejedelmével, kegyben elbocsájtva. Ez az év pedig a 943. év volt. Újabban **dr. Györffy György** kezdeményezésére több fiatal historikusunk állítja, hogy nem Árpád volt a magyarok fejedelme, hanem **Kurszán**, Árpád csak a *gyula* volt, vagyis az ügyek intézője, a kormányzó. Györffy, Ibn Ruszta arab és Gardizi perzsa írókra hivatkozik, akik azt írták meg, hogy az etelközi

magyaroknak két vezetője volt, az egyik a főkirály, a *kende*, a másik pedig a *gyula*, aki az ügyeket intézte. Ez a megállapítása tökéletesen egyezik a két idézett író közlésével. De, hogy ebből hogyan következik az a tény, hogy nem Árpád, hanem Kurszán volt a főfejedelem, azt logikusan következtetni nem lehet. Az az érve sem helytálló Györffynek, hogy az egykorú német krónikások Árpád nevét nem is említik, hanem csak Kurszánét. De ezzel szemben a magyarokkal barátságos viszonyban élő kelet-római császár, **Konstantin**, Árpád minden lezármazóját név szerint megemlíti könyvében, de Kurszánról egy betűt sem írt.

Megállapításom szerint Kurszán a nyugati határvédő csapatoknak volt a parancsnoka, ezért ismerik a németek. A halálát is az okozta, hogy a bajorok 904-ben meghívták egy barátságos lakomára magukhoz és ott kíséretével együtt felkoncolták. Ez a tény maga világosan bizonyítja, hogy Kurszán nem lehetett a főfejedelem, mert az nem mehetett volna el holmi határszéli lakomákra. **Géza** fejedelem még **Nagy Ottó** császár quediinburgi ünnepeltetésére sem ment el személyesen, hanem követeit küldte oda. Pedig személyesen ott volt a kelet-római császár, a francia király, az összes germán fejedelmek és hercegek és a szláv királyok is ott voltak. **Konstantin** császár említett könyvében megírta a honfoglaló törzsek neveit is. Ezek: **a kabarok 3 törzse, a Nyék, a Megyer, a Kürtgyar-**

mé választott Árpád volt. Így lett a magyar törzs a többi között rangban az első és a vezető törzs, később pedig az egész népnek névadója.

XXII. HONNAN LETT A MAGYAR NÉV?

A vogul „manszi” szóból – felelt rá **Hóman Bálint**, a Magyar Tudományos Akadémia volt elnöke, magyar közoktatásügyi miniszter, egyetemi tanár, stb. Ez a kérdés el van döntve, tehát vitathatatlan annál is inkább, mert egy nyelvészprofesszorunk – természetesen **Németh Gyula** – segített is neki, mondván, hogy a „manszi” és a „magyar” szavak hangtanilag megfelelnek egymásnak. Hóman szöveggyezetése és származtatása így szól: „A vogulok magukat saját nyelvükön *manszinak* nevezik. Ha ehhez hozzáragasztjuk a török „er” szót, amelynek a jelentése ember, lesz belőle *manszeri*, ebből lett a *mogyeri*, ebből pedig a magyar név”. Ugye, milyen egyszerű? De nézzünk mögéje e nyelvészeti találmánynak. Helyes-e ez a szófejtés? A „ma” szótag tényleg benne van a „magyar” és a „manszi” szavakban. Eddig tehát hangtanilag megegyeznek egymással. De a könnyű kiejtésű „nsz” hangokból sohasem lesz a minden nyelv két legnehezebben kiejthető hangja a „gy” és az „r”. A „gy” hangtanilag nem rokona az „n” betűnek, mert a „dj” hangokból származik. Például: mondja, módja, védje, szidja, áldja, hazudja. Tehát a hangértékük sem egyenlő. Az „r” hang pedig a nyelv pergő mozgásából, vagyis a legnehezebb működéséből, munkájából származik. Hogy kiejtése milyen nehéz, mutatja az, hogy egy sereg nyelv a szó végén, nem is ejti ki, a szó elején és közepén is csak gyengén rezegteti nyelvét. Minden nyelvnek egy törvénye van és ez nem a hangokból álló, a beszélt nyelvnek, hanem a beszélő szerkezetnek a törvénye, amelynek legfontosabb része az a mozgó, vagy pergő húsdarab, amely a nyelvszerkezetben a hangokat kialakítja. Ennek a törvénye pedig az, hogy minél kevesebb munkával, könnyebb szájmozdulattal alakítsa ki ez a beszélő szerkezet a gondolatot közvetítő hangokat és szavakat. Például: a görög nyelv négy szájmozdulattal alakítja ki ezt a szót „Ókeá-nosz”. A többi európai nyelv, a magyar is három mozdulattal mondja „óceán”, az amerikai angol, egy szájmozdulattal: „Osn”. Nem mondja ez négy szájmozdulattal, hogy „vakáció”, hanem kettővel: „vikésn”. Az amerikai nagyon szereti a televíziót, de nem öt szájmozdulattal ejti ki, hanem gyenge hárommal: „televisn”. A „manszi” olyan szó, amelyet az emberi nyelv az ősidőktől kezdve könnyű kiejtésűvé csiszolt és kisimított. Ebből tehát nehezebb kiejtésű szó az emberi nyelv megváltozhatatlan ősi törvénye szerint nem lehet! Már pedig a „magyar” szó kiejtése sokkal nehezebb, mint a manszié, tehát akkor a magyar név nem származhatott a mansziból. Ugye milyen egyszerű a nyelvészeti tudomány is? Csak az emberi konok célzattosság teszi zavarttá és nehezzé, de csak azért, hogy a maga céljára csűrje és csavarhassa.

(folytatjuk)